

att fästa vederbörandes uppmärksamhet på missförhållandet och enstämigt begära dess snara och grundliga afhjälpande. Ur deras med styrka och klarhet affattade betänkanden önskar jag först framhäfva något af det viktigaste.

Den **teologiska** fakulteten framhåller, att inköpet för dess räkning »under flera år i medeltal utgjort sammanlagdt endast omkring 500 kronor» och att om fortsättningarne frånräknas hade årligen »nya böcker icke kunnat köpas för högre summa än omkring 150 kronor», hvilket belopp vore mindre än det som hvarje lärare ser sig tvungen att för egna bokinköp använda. Fakultetens behof af flera tidskrifter framginge tydligen däraf, att den sett sig nödsakad att för egna medel hålla tolf dylika, och ändock kunde anföra åtta andra, som ej borde få saknas å universitetsbiblioteket. Och den säger sig »ej kunna undertrycka sitt beklagande af, att universitetsbiblioteket saknade flera för den akademiska undervisningen behöfliga dyrbarare exegetiska arbeten och teologiska samlingsverk i nya tidsenliga upplagor». — Den blygsamma anslagsförhöjning af 490 kronor, som fakulteten för sin del önskar, är enligt min åsikt och erfarenhet icke tillräcklig för att tillgodose de många teologiska läroämnenas och den teologiska vetenskapens kraf.

Den **juridiska** fakulteten säger sig »hafva inhemtat, att den summa som årligen användts för förvärfvande af juridisk och statsvetenskaplig litteratur i medeltal uppgått allenast till mellan 700 och 800 kronor och särskildt under sistförflutna år (1892) till 771 kronor 87 öre. Af denna summa har i det närmaste 400 kronor åtgått till tidskrifter och endast 372 kronor 45 öre kunnat användas till inköp af böcker, och af sistnämnda belopp har blott 120 kronor utgifvits för nya äldre eller yngre böcker, men återstoden tagits i anspråk för fortsättningar af skrifter, hvilkas förvärfvande redan under något föregående år beslutits och påbörjats». Och